

JANUARI 2009-NR. 20

SECRETARIAAT:
FLORALIALAAN 46,
1402 NL BUSSUM

POSTBANK / ING:
4550697
TE UTRECHT

E-MAIL:
info@marjoleinroskamfonds.nl
WEBSITE:
www.marjoleinroskamfonds.nl

HET DOET ONS ZO'N plezier dat we u deze nieuwsbrief met foto's kunnen sturen van de nieuwe containers die nu echt bij Etafeni staan en die heel goed gebruikt worden zoals u kunt zien. Het heeft allemaal even geduurd, dat is waar, maar het is goed gekomen. Meer dan goed, als je naar die vrolijke gezichten kijkt. De moeders blij, het Marjolein Roskam Fonds blij en u zult er ook blij mee zijn. Nu u met eigen ogen kunt zien dat uw geld goed is terecht gekomen.

Dankzij u kunnen de kinderen van Etafeni nu nog beter worden opgevangen. Zeker als het gaat om hygiëne, veiligheid en

comfort. Wat maakt dat de kinderen vanaf het bijna prille begin meer mogelijkheden hebben voor een toekomst.

Ik bedank u graag voor uw steun, maar ook Wilde Ganzen die ons met raad en daad heeft bijgestaan om te zorgen dat het met de containers voor Etafeni allemaal in orde kwam. Omdat de orga-

nisatie bij Etafeni een andere is geworden, was het voor de moeders niet eenvoudig om knopen door te hakken en gebruik te maken van de gulle gaven uit Nederland.

Het blijft een mooie gedachte dat we zoveel jaren de moeders van Etafeni en natuurlijk vooral ook de kinderen hebben kunnen helpen met uw geld. In de geest van Marjolein Roskam die na haar studie zeker bij projecten als Etafeni zou zijn gaan werken en als psycholoog zowel de kinderen als hun ouders zou hebben begeleid. Het lot heeft het haar niet gegund.

Een foto van Marjolein is onderweg naar Etafeni en zal later ingelijst in één van de containers opgehangen worden. Ook een lief idee.

Het ziet er naar uit dat de moeders van Etafeni nu ook gesteund worden vanuit andere landen en daarom hebben we als bestuur besloten om ons te gaan richten op andere projecten. Bij het zoeken naar een nieuw project zijn we uitgegaan van een aantal criteria. We vinden het belangrijk dat het een "grassroots" project is waar met kansarme kinderen wordt gewerkt, omdat dit de groep is waar Marjolein betrokken bij wilde zijn. Daarnaast moet het project geleid worden door een duidelijke organisatie die haar administratie op orde heeft en waar we goed mee kunnen communiceren. Daarom hebben we Wilde Ganzen gevraagd om ons te helpen bij het vinden van een geschikt project. Wilde Ganzen kan

ons dan ook de zekerheid geven dat het geld goed terecht komt. En echt bij kinderen in achterstandswijken in Zuid-Afrika, die onze steun zo heel erg nodig hebben. We houden u op de hoogte.

Er zijn nog meer besluiten genomen. Zoals u weet, is de samenwerking met Wilde Ganzen meer dan goed. Wij zijn echt dankbaar dat ze ons langer hebben willen steunen dan we eigenlijk hadden afgesproken. We hebben dankzij u meer geld binnengekregen voor de containers voor Etafeni dan er nodig was en door Wilde Ganzen is dat bedrag meer dan verdubbeld. Dat geld willen we vanzelfsprekend zorgvuldig besteden. We hebben aan de Farmschools in Mpumalanga gevraagd of zij een voorstel wilden doen. Zij hebben dit opgesteld en het is door Wilde Ganzen goedgekeurd. Martin Jansen vertelt daar op een andere plek in de nieuwsbrief alle details over.

We hopen dat u ons blijft steunen, want daarmee helpt u kinderen die het zoveel minder hebben dan wij.

De maand december ligt achter ons, altijd een beladen maand. Melancholie, verdriet om wat was en vreugde om wat was en is en komen zal. En al is het nieuwe jaar alweer een kleine maand oud, toch wil ik u, weliswaar laat, maar niet minder gemeend al het goede toewensen!

*Maartje van Weegen
Voorzitter Marjolein Roskam
Fonds*

HET PLAATSEN VAN DE CONTAINERS VAN ETAFENI EN DE KINDEREN VAN ETAFENI DIE DE CONTAINERS GEBRUIKEN

Op 4 augustus j.l. overleed ons bestuurslid Bert Tiddens. Hij voelde zich sterk bij het Fonds betrokken, wat hij onder meer liet blijken door zijn inbreng op de bestuursvergaderingen.

Karel (Marjolein's vader) en Bert waren collega's van elkaar bij de VARA. Dat groeide uit tot een warme vriendschap. Helemaal toen onze dochters, Marjolein en Katja, dikke vriendinnen werden. Het klikte tussen onze

beide gezinnen.

Twee jaar geleden werd Bert geopereerd aan kanker in zijn onderkaak. Een zware operatie, waar hij betrekkelijk snel van herstelde. Zijn kansen leken gunstig, tot er begin dit jaar opnieuw tumoren in zijn lichaam werden ontdekt, ditmaal onbehandelbaar.

Na een zwaar ziekbed heeft Bert zijn gevecht tegen de kanker moeten opgeven. Hij werd 65 jaar. We zullen hem erg missen.

ten. Lessen kunnen op de computer worden voorbereid, lesmateriaal kan eenvoudig worden vermenigvuldigd. Het Marjolein Roskam Fonds wil de steun aan deze scholen in 2009 graag voortzetten en heeft de Farm schools uitgenodigd een projectvoorstel te doen waarvoor bij de Wilde Ganzen een aanvraag voor financiering kon worden ingediend. Als gevolg van het succes van de fondsenwerving in samenwerking met de Wilde Ganzen is er nog geld

STEUN AAN DE FARM SCHOOLS

In 2007 berichtten wij reeds over de steun die het Marjolein Roskam Fonds geeft aan vier Farm Schools in de Zuid-Afrikaanse provincie Mpumalanga. Deze Farm Schools verzorgen onderwijs aan de kinderen van land-

arbeiders die werken op verschillende boerderijen in de omgeving van de Zuid-Afrikaanse plaats Amersfoort.

Ook het afgelopen jaar hebben wij de Farm Schools weer gesteund. In oktober 2008 werden tijdens een officiële bijeenkomst 4 computers, 2 laptops, 2 laser printers en een kopieermachine overgedragen aan de Farm Schools. Tijdens deze bijeenkomst werd, in aanwezigheid van een hoge vertegenwoordiger van het regionale ministerie van onderwijs, een boom geplant ter ere van het Marjolein Roskam Fonds.

Voor het eerst kunnen de leerlingen van de Farm Schools nu leren hoe ze met computers kunnen omgaan. De apparatuur kon worden aangeschaft dankzij een gift van 40.000 Zuid-Afrikaanse Rand van het Marjolein Roskam Fonds. Naast educatieve doeleinden, verlicht en verbetert deze apparatuur ook het werk van de docen-

beschikbaar voor projecten via het Marjolein Roskam Fonds. Eind november 2008 is de projectaanvraag bij de Wilde Ganzen ingediend. Alle vier de Farm Schools zouden graag een goede bibliotheek op willen zetten voor de leerlingen. Er zijn zowel boekenkasten als vele boeken nodig om deze bibliotheken op te kunnen zetten. Met deze bibliotheken kan het niveau

van onderwijs vergroot worden en hopen de scholen het lezen te bevorderen onder de leerlingen.

Een ander onderdeel van de projectaanvraag betreft het verbeteren van schoolmeubels. Op dit moment maken de leerlingen gebruik van krakkemikkige stoelen en tafels waarvan velen op instorten staan. Met een bijdrage van de Wilde Ganzen zouden 170 tafels en stoelen gerepareerd kunnen worden.

Wilde Ganzen heeft deze aanvraag onlangs goedgekeurd.

VIJFTIEN JAAR GELEDEN

overleed onze lieve Marjolein. Ze zou dit jaar 39 jaar zijn geworden, maar in onze herinnering blijft ze altijd de spontane, ondernemende en hartelijke jonge vrouw, van 24 jaar met uitgesproken toekomstplannen.

Dat de 'tijd alle wonden heelt', vind ik zelf lareikool. Je komt nooit over zo'n ingrijpend verlies heen, het wordt een deel van jezelf, een kostbaar deel.

De eerste jaren kon ik niet van dingen genieten zonder de donkere schaduw van Marjolein's dood te voelen. Dat duurde lang en het moment dat ik onbelemmerd genoot, is me ook heel helder bij gebleven. Ik reed met onze kleindochter Eline naar huis en kwam langs een slotje waar een zwanenechtpaar met hun twee kindertjes dobberden. Het was voorjaar en de zon scheen door het jonge groen van de bomen op dit tafereeltje. Ik zette de auto aan de kant en zei hardop: 'Mijn god, wat is dit mooi!'. Achter mij hoorde ik Eline van net twee zeggen: 'Heel leuk, hè, Tiesie!' Zo kwamen er steeds meer momenten, voornamelijk met de twee kleindochters, waarvan ik ongedwongen genieten kon en kan.

Zoals afgelopen zomer, bij Caroline en Marcel, Eline en Annemijn op Terschelling, het eiland zo boordevol herinneringen aan onze vakanties vroeger als gezin. Het eiland waar we vijftien jaar geleden ook Marjolein's as verstrooiden op een hoge duin

aan de uiterste rand van de Boschplaat. Dit jaar wilden Eline en Annemijn ook mee naar 'Marjolein's Duin'. Annemijn had een mooie tekening gemaakt van en voor Marjolein, na een heel gesprek met Caroline over het ongeluk van Marjolein en alles wat daarmee samenhangt. Sinds de gemeente Terschelling de duinen laat 'wandelen', is de precieze plek niet meer te vinden, maar de omgeving, de nabijheid van zowel de Noordzee en de Waddenzee en het fraaie natuurgebied daartussen compenseert dat volledig. Na een moeizame tocht door en over de duinen, vonden we een duin die aan

onze verwachtingen voldeed. Annemijntje pakte haar tekening en legde die voorzichtig op het zand neer, met wat schelpjes en steentjes op de randjes, zodat hij niet weg kon waaien. Het was een aan doenlijk en teer moment.

Het verdriet om Marjolein heeft van binnen een plekje gevonden, dat koester ik, maar ik kan daarnaast ook weer intens genieten van de mooie dingen om me heen, zonder dat beide gevoelens elkaar in de weg zitten.

Annelies Roskam